Doğum günleri ile kutsal günleri kutlamanın ve bu günlerde insanlara yemek yedirmenin hükmü

[Türkçe — Turkish — تركي]

Muhammed Salih el-Muneccid

Terceme : Muhammed Şahin

Tetkik : Ali Rıza Şahin

2014 - 1436

IslamHouse.com

﴿ حكم الاحتفال بالموالد والمواسم وإطعام الطعام فيها ﴾

« باللغة التركية »

محمد صالح المنجد

ترجمة: محمد مسلم شاهين

مراجعة: علي رضا شاهين

2014 - 1436

IslamHouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم

Soru:

Her yıl Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in doğduğu gecede Kur'an-ı Kerim'i hatmeden, fakir ve yoksullara yemek yediren kimsenin hükmü nedir?

Cevap:

Hamd, yalnızca Allah'adır.

"Ramazan ve Kurban bayramı ile Teşrik günlerinde insanları biraraya getirmek, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in müslümanlara meşrû kıldığı İslâm'ın şiârından birisidir.

Ramazan ayında yemek yedirmek sûretiyle fakirlere yardım etmek de İslâm'ın sünnetlerinden birisidir.

Nitekim Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda şöyle buyurmuştur:

((مَنْ فَطَّرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا.)) [رواه أحمد والترمذي وابن ماجه وصححه الألباني]

"Kim, bir oruçluyu iftar ettirirse, ona oruçlunun sevabının aynısı verilir (onun kadar sevap kazanır)**. Oruçlunun sevabından da hiçbir şey eksilmez."**[1]

Kur'an okumalarına yardımcı olması için Kur'an kurslarında okuyan fakir çocuklara yardım etmek, her zaman için salih amel sayılır.Kim onlara yardım ederse, ecirde onlara ortak olur.

İslâm dîninin meşrû kıldığı gün ve aylardan başka, Mevlid gecesi diye adlandırılan Rebîülevvel ayının bazı geceleri, Receb ayının bazı geceleri, Zilhicce ayının 18. günü veya Receb ayının ilk Cuma günü veyahut da câhillerin; "Ebrar (İyilerin) Bayramı diye adlandırdıkları Şevval ayının 8. günü gibi, gün, aylar ve mevsimleri bayram edinmeye gelince, bütün bunlar selef-i salihin müstehap görmediği ve yapmadığı bid'atlardandır.

Doğrusunu Allah Subhânehu ve Teâlâ daha iyi bilir."[2]

---

[1] Ahmed, Tirmizî ve İbn-i Mâce rivâyet etmişler, Elbânî de "hadis, sahihtir" demiştir.

[2] Mecmû'u Fetâvâ İbn-i Teymiyye, c: 25, s: 298.